

som vi aldrig mere høre Tale om. Naar vi læse Bestemmelserne i Loven igennem, staar der, at en Opgørelse skal aarlig forelægges Rigsdagen til Godkendelse. Der er ingen Tidsgrænse sat; der skal ske, saalænge det nuværende Frihavnsaktieselskab bestaar, eller i alt Fald, saa længe Koncessionen varer; altsaa i de første 80 Aar maa der aarlig komme en lignende Indberetning, som den, der er forelagt os, enten det saa bliver en Regnskabsstrakt, et Overflag, eller hvad det nu bliver; men ifølge Loven maa det fortsættes i et Tidrum af 80 Aar. Anderledes er det umuligt at forstaa Loven. Men naar vi saa komme til Koncessionen, som den højtærede Indenrigsminister har givet Frihavnselskabet, faar man et helt andet Indtryk. I Koncessionens § 7 staar der nemlig følgende Punktum: „En specificeret Opgørelse af de Beløb, som Selskabet anvender af sin ovennævnte Kapital, bliver aarlig gennem Indenrigsministeren at forelægge Rigsdagen til Godkendelse“. Ifølge Koncessionen betyder dette Ord „aarlig“ slet ikke, at det skal være hvert Aar; Koncessionen gaar ud fra, at det kan ske nogle enkelte Aar, de første Aar, men saa hører den Historie op. Saasnart de 4 Mill. Kr. er opbrugte, skal Frihavnselskabet ikke længere henvende sig til Rigsdagen om noget som helst, med mindre det vil have Tilladelse til at forhøje Aktiekapitalen. Saaledes maa man forstaa Koncessionen, og følger deraf er den, at naar Aktiekapitalen er forbrugt, se vi ikke mere den Slags Beslutninger. Aktieselskabets Kapital er, efter hvad jeg hører, saa omtrent forbrugt, saa det er maasse baade første og sidste Gang, at vi træffe en Indberetning som den, der her er forelagt os. Men naar dette er Tilfældet, hvad skal saa hele denne Historie til? Hvad har saa været Meningen, da man i sin Tid vedtog det? Det har dog vel ikke været Meningen at lave en ren politisk Faree, hvor Rigsdagen sætter sig hen og beslutter efter lange Forhandlinger og grundige Overvejelser om dit og dat, uden at der maa lægges nogen overordentlig stor politisk, finansiel Betydning deri. Sige vi nej til dette Forslag, hvilken Betydning har det saa? Og sige vi ja, hvilken Betydning har det da? Jeg tror i det hele, at det er klart nu den første og maasse

ogsaa sidste Gang, vi have et slikt Forslag forelagt til Beslutning, at vi maa blive enige om, hvad der da skal forstaaes derved, og hvorledes vi skulle forholde os over for dette Forslag i Fremtiden, om det overhovedet er Meningen, at Rigsdagen skal have en vedvarende Myndighed, et vedvarende Tilsyn og en Overhøjhedsret over Frihavnsaktieselskabet, eller om det er Meningen, at det falder bort et af Aarene, og i Virkeligheden ingen Ting betyder. Jeg vilde nu finde det rimeligt, og det har jeg ogsaa troet hele Tiden, at det var saaledes, at Rigsdagen beholdt en vedvarende Overhøjhed over Aktieselskabets Anliggender; men efter at jeg ganske tilfældig er kommen til at læse Koncessionens Bestemmelser, er jeg bleven rokket noget i min Mening derom. Det forekommer mig imidlertid, at naar Staten er saa meget inddraget i Frihavnsaktieselskabets Anliggender, at den har maattet garantere for 8 Millioner Kr., medens det private Selskab kun skal staffe 4 Millioner til Bejse, var der i alt Fald noget, der talte for, at Lovgivningsmagten vedblev at beholde en Slags indgribende Myndighed over for Selskabet, og at den Kontrol, som Staten her skal udøve, ikke alene udøvedes af Ministeren. Hermed skal jeg slutte. Jeg haaber, at den højtærede Minister og maasse andre paa disse Materier overordentlig floge Folk ville kunne formaa at forklare, hvad der overhovedet har været Folketingets Mening, Folketingsudvalgets Mening og den højtærede Ministers Mening den Gang, da denne Bestemmelse i 1891 blev sat ind i Frihavnsloven.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer & Lev): Det ærede Medlem mente, det er første Gang, Rigsdagen har Lejlighed til at udtale sig om Betydningen af de Bestemmelser, som ere indkomne i Loven om Anlæg af en Frihavn m. v., men deri tager det ærede Medlem dog fejl. Der har jo været god Lejlighed til at udtale sig om Betydningen og Fortolkningen af dette Spørgsmaal under Frihavnslovens Behandling her i Tinget, og det var vel egentlig den Gang, at det fra Folketingets Side skulde gives Udtryk, hvad man mente med de Endringsforslag, der kom ind i Loven efter dette Tings Initiativ — det maa jeg fastholde. Det